KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 10, No. 06 (2026) 10

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Impact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/KIJTS10n06m112026.05

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

நாராயணப் பரத்துவமும் சமய அடையாள உருவாக்கமும்: திருமழிசையாழ்வார் பாசுரங்களின் சொல்லாடல் ஆய்வு

The Supremacy of Narayana and the Making of Religious Identity: A Discourse Study of Tirumazhisai Alvar's Pasurams

Mahalingam D.[1,*iD], Parimalam T.[2iD], Srinivasan V. C.[3iD]

[1] Head, Department of Library and Information Science, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode – 638052, Tamil Nadu, India

[2] Associate Professor and Head, Department of Computer Science, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode – 638052, Tamil Nadu, India

[3] Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode, Tamil Nadu, India

***Corresponding author:** Mahalingam D., nasc.library@gmail.com

ORCID iD: Mahalingam D. https://orcid.org/0009-0001-3733-9046 · Parimalam T. https://orcid.org/0000-0002-9525-2352 · Srinivasan V. C. https://orcid.org/0009-0008-9926-7982

ARTICLE INFO

Article history
Received: 5 November 2026
Published: 15 November 2026

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Tirumazhisai Alvar
Nanmukan Tiruvantati
Tiruchanda Viruttam
Narayana-paratvam
discourse analysis
religious identity
Alvar bhakti

ABSTRACT

The main argument of this article is that Tirumazhisai Alvar's Nanmukan Tiruvantati (96 pasurams) and Tiruchanda Viruttam (120 pasurams) are deliberate religious discourses that establish the supremacy of Tirumal, Narayana-paratvam. The two works are not mere expressions of devotion; through strategies such as the order of creation, question and answer, challenge, autobiographical testimony and philosophical sequencing, they construct an answer to the question 'Who is the supreme God?'

The study follows the method of discourse analysis. Pasurams selected from both works are examined along three axes: (1) argumentative structure, (2) the rhetorical role of questions, and (3) conceptual relations with other religions, namely Jainism, Buddhism and Shaivism. Recent studies see the relationship between the Alvars and the Nayanmars not as 'unremitting hostility' but as 'parallel universes' with a shared landscape and distinct theologies (Narayanan & Shaw, 2019). Against that background, the article shows how Tirumazhisai's discourse handles refutation and inclusion together.

In conclusion, Tirumazhisai Alvar does not deny the other deities but redefines them as creations subordinate to Narayana. Through the autobiographical voice of one who has 'learned' the scriptures of other religions and left them behind, he builds a distinct Vaishnava identity. This identity paved the way for the theological foundations of the later Srivaishnava acharyas.

How to cite this article: D., M., T., P., & V. C., S. (2026). நாராயணப் பரத்துவமும் சமய அடையாள உருவாக்கமும்: திருமழிசையாழ்வார் பாசுரங்களின் சொல்லாடல் ஆய்வு. *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *10*(06), 57–73. https://doi.org/10.63300/KIJTS10n06m112026.05
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative

Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1. முன்னுரை

தமிழகப் பக்தி இலக்கிய வரலாற்றில் திருமழிசையாழ்வார் தனித்துவமான இடம் பெறுகிறார். பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் அவர் "பக்திசாரர்" எனவும் "திருமழிசைப் பிரான்" எனவும் வழங்கப்படுகிறார். தொண்டை நாட்டில் திருமழிசையில் தை மகத்தில் தோன்றியவர் என மரபு கூறுகிறது. முதலாழ்வார்களும் இவரும் தொண்டை நாட்டினர்; நால்வரும் அந்தாதி பாடிய சமகாலத்தவர் என்று தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகப் பாடக்குறிப்பு குறிக்கிறது (Tamil Virtual Academy, n.d.).

அவரது பாடல்களாக இரண்டு பிரபந்தங்களே கிடைக்கின்றன. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்த வரிசையில் திருச்சந்தவிருத்தம் 752–871 எண்ணுள்ள 120 பாசுரங்களையும், நான்முகன் திருவந்தாதி 2382–2477 எண்ணுள்ள 96 வெண்பாக்களையும் கொண்டுள்ளன. குடந்தையில் ஆழ்வார் தம் சுவடிகளைக் காவிரியில் இட, இவ்விரண்டு நூல்களே நீரோட்டத்தை எதிர்த்து மீண்டன என்ற புகழ்பெற்ற கதை குருபரம்பரை நூல்களில் உள்ளது. இக்கதையை வரலாறாக அல்லாமல், மரபு இவ்விரு நூல்களுக்கு வழங்கிய மதிப்பின் சான்றாகக் காணலாம்.

1.1 ஆய்வுச் சிக்கல்

மற்ற ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் அகச்சுவை, திவ்வியதேசப் புகழ்ச்சி, அவதார வருணனை முன்னிற்கின்றன. திருமழிசையாரின் பாடல்களில் இவை இருந்தாலும், முன்னிற்பது வாதம். நான்முகன் திருவந்தாதியின் முதன்மை நோக்கம் நான்முகன், சங்கரன் ஆகியோரைவிட நாராயணனின் மேன்மையை நிறுவுவது என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் இந்த வாதம் எந்தச் சொல்லாடல் உத்திகளால் கட்டப்படுகிறது, அது சமய அடையாளத்தை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பது தமிழாய்வில் தனியே விரிவாக ஆராயப்படவில்லை. அண்மைய தமிழ்க் கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் திவ்வியதேசங்கள், அழகியல், பக்திச் சுவை ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றன (Anbarasi, 2024; Nappinnai, 2024; Salin Siyama, 2021).

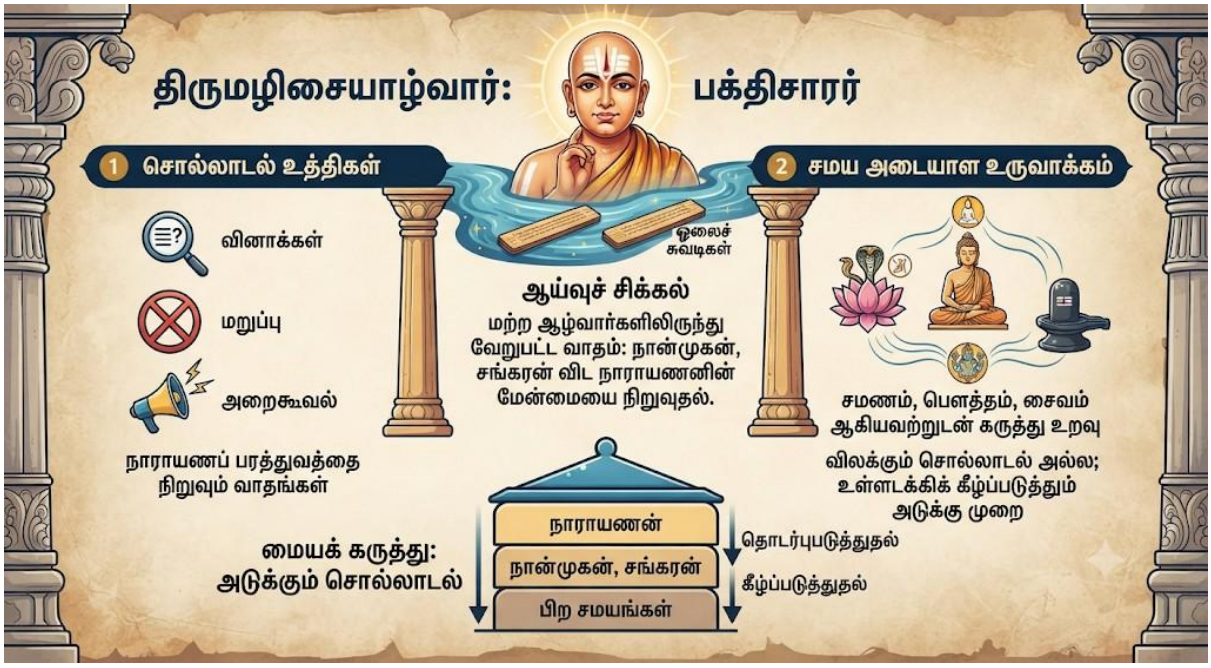
1.2 ஆய்வு வினாக்கள்

1. நாராயணனின் முழுமுதன்மையை நிறுவ திருமழிசையாழ்வார் என்ன வாத முறைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்?
2. வினாக்கள் அவரது பாசுரங்களில் என்ன சொல்லாட்சிப் பணி செய்கின்றன?
3. சமணம், பௌத்தம், சைவம் ஆகியவற்றுடன் அவரது கருத்து உறவு மறுப்பா, உள்ளடக்கலா, இரண்டுமா?
4. இச்சொல்லாடல் தனித்த வைணவ சமய அடையாளத்தை எவ்வாறு உருவாக்குகிறது?

1.3 ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- நாராயணப் பரத்துவத்தை நிறுவும் வாதங்களை வகைப்படுத்துதல்.
- வினா, மறுப்பு, அறைகூவல் போன்ற சொல்லாடல் உத்திகளை இனங்காணுதல்.
- பிற சமயங்களுடனான கருத்து உறவுகளை வரலாற்றுப் பின்னணியில் விளக்குதல்.
- சமய அடையாள உருவாக்கத்தில் இவ்விரு நூல்களின் பங்கை மதிப்பிடுதல்.

இக்கட்டுரையின் மையக் கருத்து இது: திருமழிசையாரின் பரத்துவ வாதம் ஒரு "விலக்கும்" சொல்லாடல் அல்ல; அது எல்லாவற்றையும் நாராயணனிடம் தொடர்புபடுத்திக் கீழ்ப்படுத்தும் "அடுக்கும்" சொல்லாடல். இந்த அடுக்கு முறையே அவர் உருவாக்கும் சமய அடையாளத்தின் அடிப்படை.

படம் 1. திருமழிசையாழ்வாரின் பரத்துவ வாதமும் சமய அடையாள உருவாக்கமும்

இப்படம் திருமழிசையாழ்வாரின் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தப் பாடல்கள் வழியாக நாராயணனின் பரத்துவத்தை நிறுவும் வாதமுறைகளை விளக்குகிறது. வினாக்கள், மறுப்புகள் மற்றும் பிற சமயங்களுடனான உறவுகளை விலக்காமல், அனைத்தையும் நாராயணனிடம் கீழ்ப்படுத்தும் 'அடுக்கும் சொல்லாடல்' உத்தியை இது அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

2. முந்தைய ஆய்வுகளின் மதிப்பாய்வு

அண்மைய ஆய்வுகளை நான்கு புலங்களாகப் பிரிக்கலாம்: ஆழ்வார் பாடல்களின் இலக்கிய-அழகியல் ஆய்வுகள்; சைவ-வைணவ உறவு முதலிய சமயக் களஆய்வுகள்; சமண-பௌத்தர்களுடனான பக்தியின் உறவு; பக்தியை இறையியலாக மாற்றிய

ஆசாரிய மரபு. இந்நான்கிலும் திருமழிசையாரின் வாதச் சொல்லாடல் தனி ஆய்வுப் பொருளாக இல்லை என்பதே இவ்வாய்வு நிரப்ப முயலும் இடைவெளி.

2.1 இலக்கிய-அழகியல் ஆய்வுகள்

அன்பரசி (Anbarasi, 2024) திருச்சந்தவிருத்தத்தில் இடம்பெறும் திவ்வியதேசங்களை — திருப்பரமபதம், திருப்பாற்கடல், திருவேங்கடம், திருவரங்கம், திருக்குடந்தை, திருவெஃகா, திருஊரகம் முதலியன — பட்டியலிட்டு, ஆழ்வார் மரபுக் கதைகளையும் தலஇயற்கையையும் இணைத்துப் பாடும் முறையைக் காட்டுகிறார். இது முழுமுதற்பொருளின் "இடம்" என்ற கோணத்தில் பயனுள்ள அடிப்படை. சாலின் சியாமா (Salin Siyama, 2021) ஆழ்வார்கள் இறைவனை மனித உருவில் சித்திரிக்கும்போது உறுப்பு வரணனையைப் பயன்படுத்தும் முறையை ஆராய்கிறார். நப்பின்னை (Nappinnai, 2024) பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் பாடல்களில் வாத்சல்ய, மதுர பாவங்களின் அழகியலை விளக்குகிறார். ஸ்ரீனிவாசனும் ஐதாளும் (Srinivasan & Aithal, 2024) தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியையும் அதன் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கையும் பொதுவாக மதிப்பிடுகின்றனர். இவை அனைத்தும் அழகியலை முன்னிறுத்துகின்றன; வாதம் என்ற பரிமாணம் இவற்றில் குறைவாகவே இடம்பெறுகிறது.

2.2 சைவ-வைணவ உறவு குறித்த ஆய்வுகள்

நாராயணனும் ஷாவும் (Narayanan & Shaw, 2019) கி.பி. 9–13 நூற்றாண்டுகளில் சைவமும் வைணவமும் எப்போதும் பகையில் இருந்தன என்ற எளிய விவரிப்பை மறுக்கின்றனர். திருமுறையும் நாலாயிரமும் தொகுக்கப்பட்ட முறை, காதல் ஏக்கம், பகிர்ந்த திருத்தலங்கள் (சிதம்பரம் போன்றவை) ஆகியவற்றில் பொதுமைகள் உள்ளன என்கின்றனர். ஆழ்வார்கள் சிவனைக் கீழ்நிலையிலுள்ள, ஆனால் நல்லியல்புடைய தெய்வமாகவோ, விஷ்ணுவின் உள்ளுறை வெளிப்பாடாகவோ காண்கின்றனர்; சைவ அடியார் மீதான கடுமை பிற்கால உரைகளிலேயே முன்னிற்கிறது என்பது அவர்களின் முக்கியக் கண்டுபிடிப்பு. இக்கருத்து நான்முகன் திருவந்தாதியின் படைப்பு வரிசை வாதத்தைப் புரிந்துகொள்ள முக்கியமானது. டுபியான்ஸ்கி (Dubyanskiy, 2020) நாயன்மார் வாழ்க்கைக் கதைகளில் இறைச் சந்திப்பு, சோதனை, மாற்றம் என்ற மீண்டும் வரும் கூறுகளை இனங்காண்கிறார்; திருமழிசையாரின் "சமய மாற்ற" மரபுக்கதையை ஒப்பிட இது ஒரு சட்டகம் தருகிறது.

2.3 சமண-பௌத்த உறவுகளும் பக்தியும்

எம்ரிச் (Emmrich, 2020) தமிழகச் சமணம் குறித்த கலைக்களஞ்சியக் கட்டுரையில், சைவ, வைணவப் பக்தி இலக்கியம் தோன்றிய நூற்றாண்டுகளில் சமணக் கல்வெட்டுச் செயல்பாடு குறைந்ததையும், சமணர்கள் "பிறர்" என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வையும் சுட்டுகிறார். சமணர் தமிழ்வெளிக்கு "உள்ளாளரா, வெளியாளரா" என்ற வினாவில் அறிஞர் கருத்துகள் பிளவுபட்டுள்ளன என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஹாம் (Hom, 2023) சிலப்பதிகாரம், நீலகேசி,

காரைக்கால் அம்மையார் ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டு, முதல் நூற்றாண்டுகளின் தமிழகம் இந்து, பௌத்த, சமணர் அருகருகே வாழ்ந்த பன்மைச் சமயஉலகம் என்றும், பக்தி இந்துச் சமயங்களுக்கு மட்டுமே உரியது அல்ல என்றும் வாதிடுகிறார். நாராயணன் (Narayanan, 2019) வைணவக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து புத்தரையும் பௌத்தத்தையும் நோக்கும் முறைகளைக் குறிப்பிட, லாங் (Long, 2019) வைணவம் அல்லாத உருவங்களை விஷ்ணுவின் அவதாரமாகக் கொள்ளும் உள்ளடக்கு உத்தியை ஆராய்கிறார். இவை "மறுப்பும் உள்ளடக்கலும்" என்ற இரட்டை உத்தியைப் புரிந்துகொள்ளக் கருத்தியல் கருவிகளை வழங்குகின்றன.

2.4 பக்தியிலிருந்து இறையியலுக்கு

ஜகன்னாதன் (Jagannathan, 2015) ஆழ்வார் பக்தி ஸ்ரீவைணவத்தில் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஆராய்கிறார். அவரது நூலை மதிப்பாய்வு செய்த வொஸ்னியாக் (Woźniak, 2018) சுட்டுவதுபோல, ஆசாரியர்களின் உரைகளே ஆழ்வார் பாடல்களை விசிஷ்டாத்வைத நோக்கில் வடிவமைத்தன; பல்வகைப்பட்ட ஆழ்வார்களின் இறைப் பார்வைகள் ஒரே இறையியலாக "ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன". ஹாலி (Hawley, 2015) "பக்தி இயக்கம்" என்ற ஒற்றை வரலாற்றுக் கதையே பிற்காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது என்று வாதிடுகிறார்; அதில் தமிழ்நாட்டு ஆழ்வார்களுக்கு "தொடக்கம்" என்ற இடம் அளிக்கப்பட்டது. ரோஸன் (Rosen, 2021) வைணவம் ஒருதெய்வக் கொள்கையா என்ற வினாவை எழுப்பி, பிரமன், சிவன் முதலியோரைக் கீழ்நிலைத் தெய்வங்களாகக் கொள்ளும் அமைப்பை விவாதிக்கிறார். ஷைட் (Scheid, 2019) தமிழ்ச் சைவம், ஸ்ரீவைணவம் இரண்டின் இறையியலையும் சூழலியல் இறையியல் (eco-theology) என்ற ஒரே சட்டகத்தில் வைத்து அணுகுகிறார்; இரு மரபுகளையும் அருகருகே வைத்துப் படிக்கும் அண்மைய போக்கிற்கு இது ஒரு சான்று.

2.5 ஆய்வு இடைவெளி

மேற்கண்ட ஆய்வுகள் மூன்று விஷயங்களில் முழுமையற்றவை. முதலாவது, திருமழிசையாரைத் தனியே எடுத்து, அவரது வாத அமைப்பை சொல்லாடல் நோக்கில் பகுத்தாய்வதில்லை. இரண்டாவது, அவர் பாடல்களில் வினாக்களின் செயற்பாட்டுப் பங்கு கவனிக்கப்படவில்லை. மூன்றாவது, மறுப்பு, உள்ளடக்கல், தன்வரலாற்றுக் குரல் ஆகிய மூன்றும் இணைந்து சமய அடையாளத்தை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பது ஒருசேர ஆராயப்படவில்லை. இம்மூன்றையும் இக்கட்டுரை கையாள்கிறது.

படம் 2. முந்தைய ஆய்வுகளின் மதிப்பாய்வும் ஆய்வு இடைவெளியும்

இப்படம் முந்தைய ஆய்வுகளின் நான்கு புலங்களான இலக்கிய-அழகியல், சைவ-வைணவ உறவு, சமண-பௌத்த உறவுகள் மற்றும் ஆசாரிய மரபுகளை விளக்குகிறது. திருமழிசையாழ்வாரின் வாத அமைப்பு, வினாக்களின் பங்கு மற்றும் சமய அடையாள உருவாக்கம் போன்ற இதுவரை ஆராயப்படாத ஆய்வு இடைவெளிகளை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

3. ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு பனுவல் மையச் சொல்லாடல் பகுப்பாய்வு முறையைப் பின்பற்றுகிறது. சொல்லாடல் என்பது இங்கு, ஒரு கருத்தை நிறுவுவதற்காகப் பனுவல் கேட்போரை எவ்வாறு அணுகுகிறது, எதை முன்வைக்கிறது, எதை மறுக்கிறது, எதை மௌனமாக்குகிறது என்பதன் மொத்த அமைப்பு. பாசுரங்களைத் தனித்தனி அழகியல் அலகுகளாக அல்லாமல், ஒரு வாதத்தின் படிகளாகப் படிப்பதே அணுகுமுறை.

3.1 பனுவல் தெரிவு

நான்முகன் திருவந்தாதியிலிருந்தும் திருச்சந்தவிருத்தத்திலிருந்தும், கீழ்க்காணும் மூன்று பண்புகளில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்ட பாசுரங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன:

- **வாதப் பாசுரங்கள்** — நாராயணனை முதற்பொருளாக நிறுவும் நேரடிக் கூற்றுகள் (எ.கா. நா.தி. 1).
- **வினாப் பாசுரங்கள்** — கேட்போரையோ இறைவனையோ நோக்கி வினா எழுப்புபவை (எ.கா. தி.ச.வி. 1).
- **உறவுப் பாசுரங்கள்** — சமணம், பௌத்தம், சைவம் அல்லது பிற தெய்வங்களைக் குறிப்பிடுபவை (எ.கா. நா.தி. 6, 53, 68).

3.2 பகுப்பாய்வு அச்சுகள்

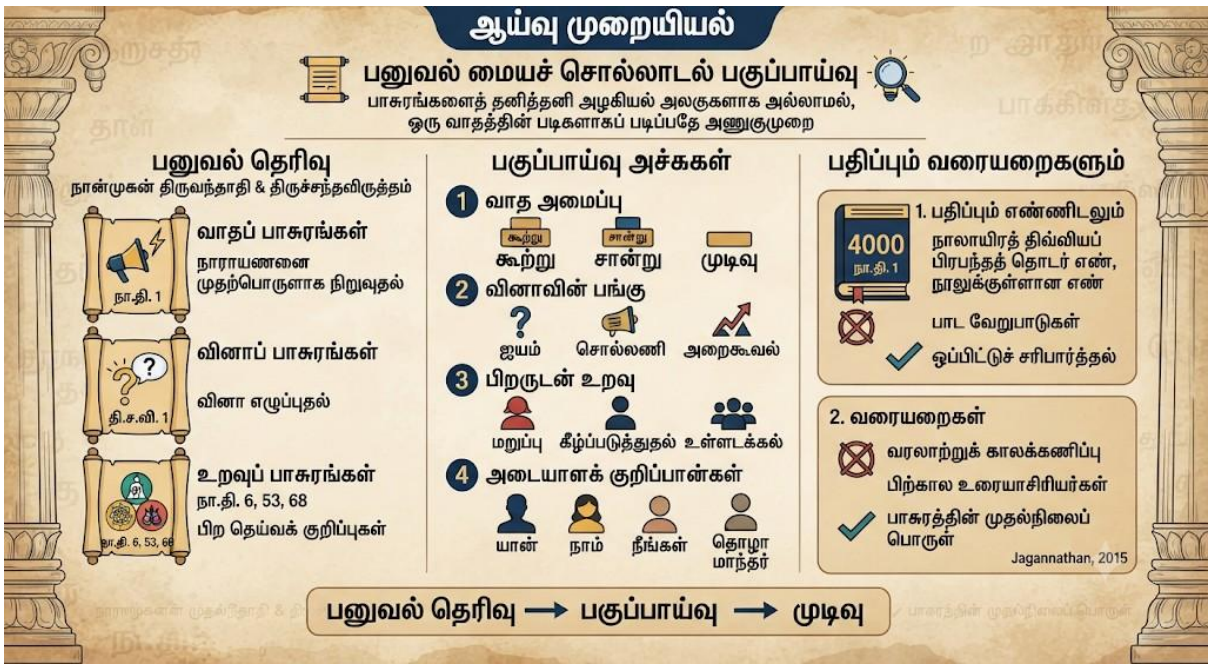
1. **வாத அமைப்பு:** கூற்று, சான்று, முடிவு எவ்வாறு அடுக்கப்படுகின்றன.
2. **வினாவின் பங்கு:** வினா உண்மையான ஐயமா, சொல்லணி வினாவா (rhetorical question), அறைகூவலா.
3. **பிறருடன் உறவு:** மறுப்பு, கீழ்ப்படுத்தல், உள்ளடக்கல் ஆகிய உத்திகள்.
4. **அடையாளக் குறிப்பான்கள்:** "யான்", "நாம்", "நீங்கள்" போன்ற சுட்டுப் பெயர்கள்; "தொழா மாந்தர்" போன்ற குழு எல்லைச் சொற்கள்.

3.3 பதிப்பும் எண்ணிடலும்

பாசுர எண்கள் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத் தொடர் எண்ணையும் (எ.கா. 2382), நூலுக்குள்ளான எண்ணையும் (எ.கா. நா.தி. 1) சேர்த்துத் தரப்படுகின்றன. பதிப்புகளுக்கிடையே பாட வேறுபாடுகள் உள்ளன; எனவே மேற்கோள்கள் தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகப் பாடம், மரபு உரைப் பதிப்புகள் ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுச் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும் (Tamil Virtual Academy, n.d.).

3.4 வரையறைகள்

இவ்வாய்வு வரலாற்றுக் காலக்கணிப்பு விவாதங்களுக்குள் நுழையவில்லை. ஆழ்வாரின் காலம் கி.பி. 6–9 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குள் பல்வேறு அறிஞர்களால் வேறுவேறாகக் கணிக்கப்படுகிறது. மேலும், பிற்கால உரையாசிரியர்களின் விளக்கங்கள் பாசுரத்தின் முதல்நிலைப் பொருளிலிருந்து பிரித்தே கையாளப்படுகின்றன (Jagannathan, 2015).

படம் 3. ஆய்வு முறையியல்: பனுவல் மையச் சொல்லாடல் பகுப்பாய்வு

இப்படம் ஆய்வின் பனுவல் தெரிவு, பகுப்பாய்வு அச்சுகள் மற்றும் பதிப்பு முறைகளைக் குறிக்கிறது. பாசுரங்களை அழகியல் அலகாக மட்டும் பார்க்காமல்,

வாதத்தின் படிகளாகவும் அடையாளக் குறிப்பான்களாகவும் ஆராயும் பனுவல் மையச் சொல்லாடல் பகுப்பாய்வு முறையை இது விளக்குகிறது.

4. வரலாற்று-சமூகப் பின்புலம்

திருமழிசையாரின் வாதச் சொல்லாடல் பல்லவர் காலத் தொண்டை நாட்டின் பன்மைச் சமயச் சூழலில் தோன்றியது. காஞ்சி அக்காலத்தில் வைணவ, சைவ, சமண, பௌத்த மையங்கள் அருகருகே இயங்கிய நகரம். இந்தச் சூழலில் "யார் முதல்வன்?" என்ற வினா வெறும் தத்துவவினா அல்ல; அரசுக் கொடை, கோயில் வளர்ச்சி, சமூகக் குழு அடையாளம் ஆகியவற்றுடனும் தொடர்புடையது.

4.1 சமணமும் பௌத்தமும்

சைவ, வைணவப் பக்தி இலக்கியம் வளர்ந்த நூற்றாண்டுகளிலேயே சமணக் கல்வெட்டுச் செயல்பாடு குறைந்தது என்று எம்ரிச் சுட்டுகிறார் (Emmrich, 2020). இந்தக் காலத் தொடர்பு, எல்லாவற்றுக்கும் பக்தி இயக்கமே காரணம் என்ற குறைக்கும் விளக்கத்தை ஏற்க இயலாது. சமணர் தமிழ்வெளிக்குள் "உள்ளாளர்களா, வெளியாளர்களா" என்ற வினாவில் அறிஞர்கள் இன்றும் உடன்படவில்லை. ஹாம் (Hom, 2023) முன்வைக்கும் கருத்து இங்கு முக்கியமானது: பக்தி இந்துச் சமயங்களின் தனிச் சொத்து அல்ல; சமணரும் தம் இறையியலுக்குஏற்ப பக்தியை ஏற்றுக்கொண்டனர். எனவே திருமழிசையாரின் போட்டி "பக்தி எதிர் அறிவு" அல்ல; "எந்தத் தெய்வத்தைப் பற்றிய அறிவு" என்பதே மையம்.

4.2 சைவம்

சைவத்துடனான உறவு வேறுவகையானது. சமண, பௌத்தர்கள் வேதத்தையே ஏற்காதவர்கள்; சைவர்களோ அதே வேத-புராண உலகைப் பகிர்ந்தவர்கள். எனவே சைவத்தை மறுப்பது என்பது பொது மறையைக் கைவிடுவதாகாது; அதே மறையின் முதல்வன் யார் என்ற விளக்கப் போட்டியாகும். இதனால்தான் நான்முகன் திருவந்தாதி சிவனை மறுக்காமல், வம்சாவளியில் இடம் ஒதுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறது. ஆழ்வார்கள் சிவனைக் கீழ்நிலையில் உள்ள, ஆனால் நல்லியல்புடைய தெய்வமாகக் காண்கின்றனர் என்ற நாராயணன்-ஷா கண்டுபிடிப்பு (Narayanan & Shaw, 2019) இந்த உத்தியைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

4.3 மரபுக் கதையின் சான்று

குருபரம்பரை மரபு, திருமழிசையார் சாக்கியம், உலூக்கியம், அக்ஷபாதம் முதலிய சமயங்களைக் கற்று, சில கதைகளின்படி சிவவாக்கியர் என்ற பெயரில் சைவராகவும் வாழ்ந்து, இறுதியில் பேயாழ்வாரால் வைணவத்தில் நெறிப்படுத்தப்பட்டார் என்கிறது. இக்கதையை வரலாற்றுச் சான்றாகக் கொள்ளாமல், மரபு அவரை "எல்லாவற்றையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர்" என நினைவுகூர்வது என்பதைப் பொருள்வாய்ந்த சொல்லாடல் சான்றாகக் காணலாம். எல்லா வழிகளையும் சோதித்துப் பார்த்தவரின் தீர்ப்பு என்ற நிலையை இக்கதை அவரது வாதத்துக்கு வழங்குகிறது. நாயன்மார் கதைகளில்

டுபியான்ஸ்கி (Dubyanskiy, 2020) இனங்காணும் "சந்திப்பு–சோதனை–மாற்றம்" என்ற அமைப்புடன் இது ஒத்துப் போகிறது; இங்கு மாற்றம் ஒரு சமயத்திலிருந்து மற்றொரு சமயத்துக்குச் செல்லும் மாற்றமாக அமைகிறது.

4.4 சாதியும் அடியார் அடையாளமும்

திருமழிசையார் முனிவர் மகனாகப் பிறந்து, காட்டில் விடப்பட்டு, பிராயம்பத்தில் திருவாளன் என்ற பிரம்பு வெட்டும் தொழிலாளியால் வளர்க்கப்பட்டார் என்று மரபு கூறுகிறது. திருச்சந்தவிருத்தம் 90 ஆம் பாசுரத்தில் அவர்,

குலங்களாய ஈரிரண்டில் ஒன்றிலும் பிறந்திலேன்

என்று நான்கு வர்ணங்களில் எதிலும் தாம் பிறக்கவில்லை என்கிறார். இது சமய அடையாளத்தைச் சாதி அடையாளத்திற்கு மேலாக வைக்கும் சொல்லாடல். ஆழ்வார் பாடல்கள் சாதியைப் பொருட்படுத்தாமையையும் எல்லா அடியாரையும் தம்மில் மேலோராகக் காணும் பாங்கையும் காட்டுகின்றன என்ற ஜகன்னாதனின் கருத்து (Jagannathan, 2015; Woźniak, 2018) இந்தப் பாசுரத்தால் வலுப்பெறுகிறது. அடையாளத்தின் அடிப்படை பிறப்பு அல்ல; நாராயணனைச் சார்ந்திருத்தலே.

படம் 4. வரலாற்று-சமூகப் பின்புலம்: பல்லவர் காலப் பன்மைச் சூழலும் திருமழிசையாரின் சொல்லாடலும்

இப்படம் பல்லவர் காலக் காஞ்சியின் பன்மைச் சமயச் சூழல், சமண-பௌத்த மற்றும் சைவ மரபுகளுடனான உறவுகள் மற்றும் சாதியைக் கடந்த அடியார் அடையாளத்தை விளக்குகிறது. திருமழிசையாழ்வாரின் சொல்லாடல், நாராயணனின் பரத்துவத்தை எவ்வாறு பல்லவர் காலச் சமூகப் போட்டியின் கவிதை வடிவமாக வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை இது அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

5. நான்முகன் திருவந்தாதி: பரத்துவத்தின் வாத அமைப்பு

நான்முகன் திருவந்தாதி ஒரு நிறுவல் நூல். அதன் முதல் வெண்பாவே நூலின் குறிக்கோளையும் முடிவையும் ஒருசேரக் கூறுகிறது. நூலுக்குப் பெயரும் இந்தத் தொடக்கத்திலிருந்தே வந்தது.

5.1 படைப்பு வரிசை வாதம் (நா.தி. 1 / 2382)

நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான் – யான்முகமாய் அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமல் கொண்மின்நீர் தேர்ந்து

இவ்வெண்பா மூன்று சொல்லாடல் அடுக்குகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. **கூற்று (claim):** நாராயணன் → நான்முகன் → சங்கரன் என்ற படைப்பு வரிசை. சிவன் இரண்டாம் நிலைப் படைப்பாக, பிரமனின் முகத்திலிருந்து ("தான்முகமாய்") தோன்றுகிறான்.
2. **குரல் (voice):** "யான்முகமாய் … அறிவித்தேன்" — கவிஞர் தம்மை அறிவிப்பாளராக (proclaimer) நிறுத்துகிறார். பிரமன் முகமாகச் சிவன் தோன்றியதுபோல, ஆழ்வார் முகமாக இவ்வுண்மை வெளிப்படுகிறது — "முகம்" என்ற சொல் மூன்று முறை சுழலும் இது ஒரு நுட்பமான சொல்லாடல் நகர்வு.
3. **அழைப்பு (appeal):** "சிந்தாமல் கொண்மின்நீர் தேர்ந்து" — கேட்போர் நம்பிக்கையால் அல்ல, "தேர்ந்து" (ஆராய்ந்து) ஏற்க வேண்டும் என்ற அறிவுச் சவால்.

இங்கு சிவன் மறுக்கப்படவில்லை. அவன் இருப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, வம்சாவளி சார்ந்த இடம் மட்டுமே மறுவரையறை செய்யப்படுகிறது. இதுவே நாராயணன்-ஷா (Narayanan & Shaw, 2019) கூறும் "கீழ்நிலையான, ஆனால் நல்லியல்புடைய தெய்வம்" என்ற நிலையின் முதல் வாய்ப்பாடு. பிற்காலத் தனியன் இந்த வாதத்தைச் சுருக்கியே முன்வைக்கிறது: "நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனை, நான்முகனுக்கு ஏரார் சிவன் பிறந்தான் என்னும் சொல்" — இந்தச் "சொல்"லைச் சொல்லி வாழலாம் என்கிறது தனியன். அதாவது, மரபு இவ்வெண்பாவை ஒரு சமய முத்திரைச் சொல்லாகவே கையாண்டது.

5.2 முதற்பொருள் — மெய்ப்பொருள்

நான்முகன் திருவந்தாதியில் ஆழ்வார் "எல்லாப் பொருள்களுக்கும் சொல்லாகி நின்றவனைத் தொகுத்துச் சொல்வேன்" என்றும், வீடுபேறு தரவல்ல மெய்ப்பொருளும் வேதமுதற் பொருளும் நாராயணனே என்றும் கூறுகிறார் (Tamil Virtual Academy, n.d.). இங்கு மூன்று தளங்களில் முதன்மை நிறுவப்படுகிறது: சொல்லின் தளம் (எல்லாச் சொற்களும் அவனைச் சுட்டுகின்றன), மறையின் தளம் (வேதமுதற் பொருள்), முக்தியின் தளம் (வீடுபேறு). குறிப்பாக "விண்ணவர்க்கு நற்பொருள்" என்ற சொற்றொடர் தேவர்களே நாடும் பொருள் நாராயணன் என்கிறது — மற்றத் தெய்வங்களை வழிபடுபவராக மாற்றும் நுட்பமான உத்தி.

அதேபோல, எத்தவம் செய்தாருக்கும் "அருள் முடிவது ஆழியானிடம்" என்ற கூற்று (Tamil Virtual Academy, n.d.) பிற தெய்வங்களை வழிபடுவோரின் தவத்தை மறுக்கவில்லை; அதன் பயன் இறுதியில் திருமாலிடம்தான் முடிகிறது என்கிறது. இது "மறுப்பு" அல்ல, "இறுதி மூல வாதம்" (argument from ultimate source). ரோஸன் (Rosen, 2021) வைணவத்தை ஒருதெய்வக் கொள்கையாகவே காணலாம் என்று வாதிக்கும்போது சுட்டும் "முதல்வனும் கீழ்த் தெய்வங்களும்" என்ற அமைப்பு இங்கும் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது.

5.3 கற்றுவிட்டவரின் சான்று (நா.தி. 6 / 2387)

சாக்கியம் கற்றோம் சமண் கற்றோம் சங்கரனார் ஆக்கிய ஆகமநூல் ஆராய்ந்தோம் – பாக்கியத்தால் செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே எங்கட்கு அரியதொன்றில்

இது நூலின் மிக வலிமையான சொல்லாடல் நகர்வு. சாக்கியம் (பௌத்தம்), சமணம், சங்கரனார் ஆக்கிய ஆகமம் (சைவம்) — மூன்றையும் ஆழ்வார் "கற்றோம்", "ஆராய்ந்தோம்" என்கிறார். இதன் சொல்லாடல் விளைவுகள் மூன்று:

- **அறிவுச் சான்றிதழ்:** மறுப்பவர் அறியாமல் மறுக்கவில்லை; உள்ளிருந்து கற்றுப் பார்த்தவர். இது வாதத்துக்கு நம்பகத்தன்மை (ethos) தருகிறது.
- **ஒரே வரிசையில் மூன்று சமயங்கள்:** வேதமறுப்பு சமயங்களுடன் சைவ ஆகமமும் ஒரே வரிசையில் வைக்கப்படுகிறது. எனினும் "சங்கரனார்" என்ற மரியாதையுள்ள விகுதி சிவனை இழிவுபடுத்தவில்லை.
- **மாற்றத்தின் காரணம் "பாக்கியம்":** செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தது வாதத்தின் வெற்றியால் மட்டும் அல்ல, அருளால். வாதமும் அருளும் ஒன்றிணைகின்றன.

"யாம்", "எங்கட்கு" என்ற பன்மைச் சுட்டுக்கள் கவனிக்கத்தக்கவை. தனியாளியின் அனுபவம் ஒரு குழுவின் அனுபவமாக விரிவடைகிறது; "செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தோம்" என்ற நாம்-குழு உருவாகிறது. இதுவே அடையாள உருவாக்கத்தின் மையம். சைவத்தில் நாயன்மார் கதைகள் காட்டும் மாற்ற மாதிரிகளுடன் (Dubyanskiy, 2020) ஒப்பிடும்போது, இங்கு மாற்றம் கதையாக அல்ல, கவிஞரின் தன்வரலாற்றுக் கூற்றாகவே வருகிறது என்பது வேறுபாடு.

5.4 எல்லை வகுக்கும் அறிவுறுத்தல்கள் (நா.தி. 53, 68)

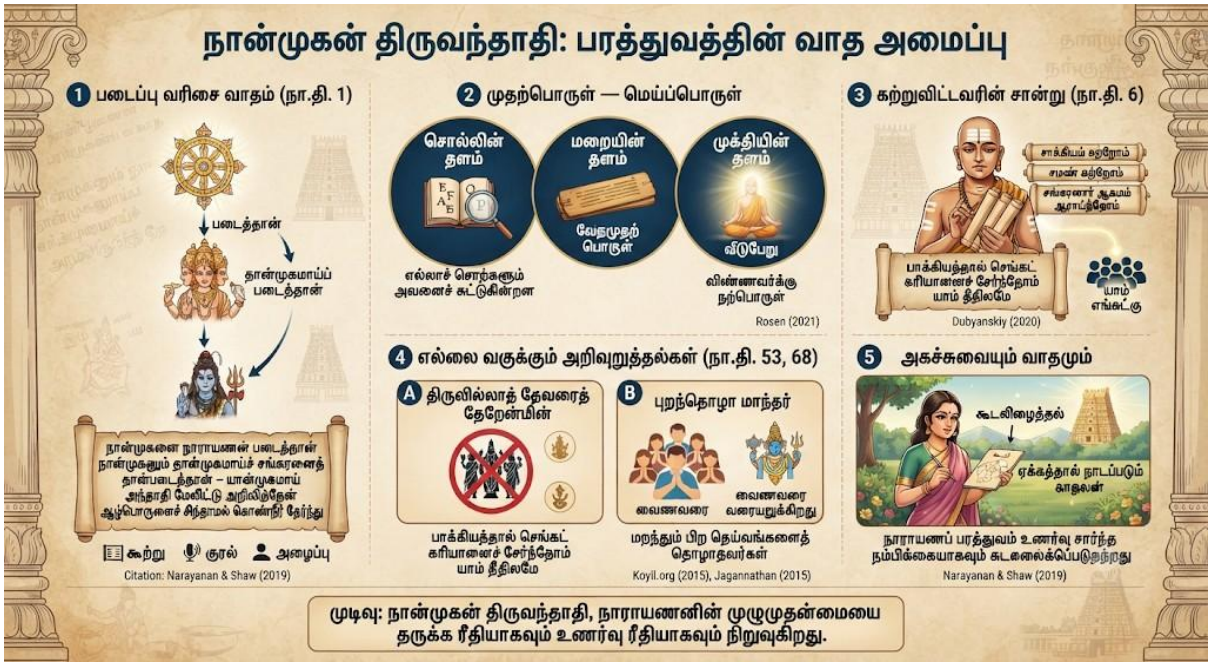
நூலின் நடுப்பகுதியில் வாதம் நடைமுறை விதியாக மாறுகிறது. 53 ஆம் பாசுரம் "திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேன்மின் தேவு" — திருமாமகள் தொடர்பில்லாதவரைத் தெய்வமாகத் தெளியாதீர்கள் — என்கிறது. 68 ஆம் பாசுரம் "திருவடிதன் நாமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்" என்று வைணவரை வரையறுக்கிறது: மறந்தும் பிற தெய்வங்களைத் தொழாதவர்கள் (Koyil.org, 2015).

இவை இரண்டும் சொல்லாடல் நோக்கில் "எல்லைச் சொற்கள்" (boundary markers). முதல் ஒன்று எதை வணங்க வேண்டும் என்பதைக் கூறும் அளவுகோல் (திருமகள் தொடர்பு);

இரண்டாவது அவ்வளவுகோலைக் கடைப்பிடிக்கும் மனிதரை அடையாளப்படுத்துகிறது ("மாந்தர்"). தெய்வம் பற்றிய கூற்று இங்கு ஒரு சமூகக் குழுவைப் பற்றிய கூற்றாக மாறுகிறது. இதே எல்லை வகுத்தலைத்தான் பிற்கால ஸ்ரீவைணவம் ஒரு தனிச் சமூகமாகத் தன்னை வரையறுக்கக் கையாண்டது (Jagannathan, 2015).

5.5 அகச்சுவையும் வாதமும்

நான்முகன் திருவந்தாதி முழுவதும் வாதநூல் அல்ல. ஆழ்வார் நாயகி நிலையில் நின்று "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக் காண; இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட" என்று கூடலிழைத்தல் என்ற அகமரபுச் செயலைப் பாடுகிறார் (Tamil Virtual Academy, n.d.). வாதநூலில் இது ஒரு சொல்லாடல் மாற்றம்: அறிவால் நிறுவிய முதற்பொருள் இங்கு ஏக்கத்தால் நாடப்படும் காதலனாகிறான். சைவ, வைணவ இரு மரபுகளும் காதல் ஏக்கத்தைப் பகிர்ந்தன என்ற நாராயணன்-ஷா கருத்து (Narayanan & Shaw, 2019) இதன் மூலம் உறுதிப்படுகிறது; நாராயணப் பரத்துவம் இறுக்கமான தருக்கமாக மட்டும் அல்லாமல் உணர்வு சார்ந்த நம்பிக்கையாகவும் கட்டமைக்கப்படுகிறது.

படம் 5. நான்முகன் திருவந்தாதி: பரத்துவத்தின் வாத அமைப்பு

இப்படம் நான்முகன் திருவந்தாதியின் பரத்துவ வாத அமைப்பை விளக்குகிறது. இது படைப்பு வரிசை, மெய்ப்பொருள் விளக்கம், பிற சமயக் கல்விச் சான்று, மற்றும் எல்லை வகுக்கும் நெறிகள் மூலம் நாராயணனின் முழுமுதன்மையை தருக்க ரீதியாகவும், அகச்சுவை உணர்வு ரீதியாகவும் எவ்வாறு நிறுவுகிறது என்பதைச் சித்தரிக்கிறது.

6. திருச்சந்தவிருத்தம்: தத்துவச் சொல்லாடல்

நான்முகன் திருவந்தாதி முதல்வன் "யார்" என்று நிறுவினால், திருச்சந்தவிருத்தம் அவன் "எவ்வாறு" முதல்வன் என்பதை விளக்குகிறது. 120 சந்த விருத்தங்களில் அமைந்த இந்நூல் தத்துவம், அவதாரம், திவ்வியதேசம், அகவுணர்வு ஆகிய நான்கையும் பிணைக்கிறது. திவ்வியதேசப் பாடல்கள் திருமாலின் தொன்மக் கதைகளையும் தல இயற்கையழகையும் இணைப்பதை அன்பரசி ஏற்கனவே காட்டியுள்ளார் (Anbarasi, 2024); இங்கு நாம் தத்துவச் சொல்லாடலில் கவனம் செலுத்துகிறோம்.

6.1 தத்துவ வரிசையும் வினாவும் (தி.ச.வி. 1 / 752)

பூநிலாய ஐந்துமாய்ப் புனற்கண் நின்ற நான்குமாய் தீநிலாய மூன்றுமாய்ச் சிறந்த கால் இரண்டுமாய் மீநிலாயது ஒன்றுமாகி வேறுவேறு தன்மையாய் நீநிலாய வண்ணம் நின்னை யார் நினைக்க வல்லரே

நிலம் (ஐந்து குணங்கள்), நீர் (நான்கு), தீ (மூன்று), காற்று (இரண்டு), வானம் (ஒன்று) என ஐம்பூதங்களை அவற்றின் குண எண்ணிக்கையுடன் இறங்கு வரிசையில் அடுக்கும் இப்பாசுரம் ஒரு தத்துவப் பட்டியல் போலத் தொடங்குகிறது. ஆனால் இறுதியில் அது ஒரு வினாவாக மாறுகிறது: "நின்னை யார் நினைக்க வல்லரே?" இந்த வினாவுக்கு இரண்டு சொல்லாடல் பணிகள் உள்ளன:

- **எல்லையை உணர்த்துவது:** மனித அறிவு முழுமுதற்பொருளை முழுமையாகக் கைப்பற்ற இயலாது. இது வாதத்துக்கு எதிரானது அல்ல; வாதத்தின் இறுதிப் படி.
- **மறைமுகமான மறுப்பு:** "யார் வல்லர்?" என்ற வினா தம் சமயமே இறுதியை அறிந்தது என்று கூறும் எந்தச் சமயத்தின் கூற்றையும் செயலிழக்கச் செய்கிறது.

முதல் பாசுரமே "நீ" என இறைவனை நேரடியாக விளிக்கிறது. நான்முகன் திருவந்தாதியின் கேட்போர் "நீர்" (மனிதர்); திருச்சந்தவிருத்தத்தின் கேட்போன் பெரும்பாலும் "நீ" (இறைவன்). இந்த மாற்றம் முக்கியமானது: முதல் நூல் சமூகத்துக்கு அறிவிக்கிறது; இரண்டாவது இறைவனிடம் உரையாடுகிறது.

6.2 அந்தர்யாமியும் உள்ளுறைவும்

திருமழிசையார் எம்பெருமானின் அந்தர்யாமித்த்வத்தில் — எல்லாவற்றினும் உள்ளிருந்து இயக்கும் தன்மையில் — மிகவும் ஊன்றியவர் என்று மரபு உரைகள் கூறுகின்றன (Koyil.org, 2020). ஆழ்வார்கள் நாராயணனைப் பாற்கடலில் கிடந்தவனாகவும், இராம, கிருஷ்ணனாகவும், அடியார் உள்ளத்தில் நுழைபவனாகவும், கோயில் திருமேனியாகவும் பாடினர்; பிற்கால ஆசாரியர்கள் பாஞ்சராத்திரம் வழியே இவற்றை வ்யூகம், விபவம், அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என வகைப்படுத்தினர்.

சொல்லாடல் நோக்கில் அந்தர்யாமி கோட்பாடு ஒரு வலிமையான உள்ளடக்கல் கருவி. நாராயணன் எல்லாவற்றினும் உள்ளுறைபவன் எனில், பிற தெய்வங்களும் அவனது உடலாகவே இலங்குகின்றன; அவற்றுக்குள் இருந்து இயக்குபவன் அவனே. இதனால்

மறுப்பும் உள்ளடக்கலும் ஒரே வாதத்தில் இணைகின்றன: பிற தெய்வங்கள் தனித்த முதல்வர்கள் அல்லர் (மறுப்பு), ஆனால் அவர்கள் நாராயணனின் உள்ளுறைவால் இயங்குபவர்கள் (உள்ளடக்கல்). ஆழ்வார்கள் சிவனை விஷ்ணுவின் உள்ளுறை வெளிப்பாடாகக் காண்கின்றனர் என்ற கண்டுபிடிப்பு (Narayanan & Shaw, 2019) இதைத்தான் சுட்டுகிறது. வைணவம் அல்லாத உருவங்களை அவதாரமாகக் கொள்ளும் பிற்கால உத்திகளை லாங் (Long, 2019) ஆராய்வதும் இதே உள்ளடக்கு தருக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகக் காணலாம்.

6.3 நினைவும் அடையாளமும் (தி.ச.வி. 64 / 815)

நின்றது எந்தை ஊரகத்து இருந்தது எந்தை பாடகத்து அன்று வெஃகணைக் கிடந்தது என் இலாத முன்னெலாம் அன்று நான் பிறந்திலேன் பிறந்த பின் மறந்திலேன் …

காஞ்சியின் ஊரகம் (நின்றான்), பாடகம் (இருந்தான்), வெஃகா (கிடந்தான்) ஆகிய மூன்று திவ்வியதேசங்களின் மூன்று திருக்கோலங்களை இப்பாசுரம் அடுக்குகிறது (Anbarasi, 2024). சொல்லாடல் நோக்கில் இதன் மையம் "பிறந்த பின் மறந்திலேன்" — நினைவுதான் அடையாளம். நா.தி. 68 இல் "மறந்தும் புறந்தொழா" என்ற சொல்லுடன் இது ஒலிக்கிறது: வைணவன் என்பவன் மறவாதவன். வினை முறையில் நின்ற, இருந்த, கிடந்த என்ற மூன்று நிலைகளும் இறைவனின் முழுமையையும், "எந்தை" என்ற மூன்று முறை வரும் உறவுச் சொல் அடியான் தன்னை அவனோடு பிணைத்துக்கொள்வதையும் காட்டுகின்றன.

6.4 சாதிமறுப்பும் சமய அடையாளமும் (தி.ச.வி. 90 / 841)

மேலே (பகுதி 4.4) கண்ட "குலங்களாய ஈரிரண்டில் ஒன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்ற அடி, திருச்சந்தவிருத்தத்தின் அடையாளச் சொல்லாடலின் உச்சம். இங்கு ஆழ்வார் தம்மை எத்தகுதியும் இல்லாதவராகக் காட்டி, தம் நிலையைத் திருமாலின் அடியைச் சார்ந்ததாக மட்டுமே வரையறுக்கிறார். இது ஒரு எதிர்மறை (negative) வரையறையை நேர்மறை (positive) அடையாளமாக மாற்றும் உத்தி: "யான் இது அல்லேன்" → "யான் அவனுடையவன்". ஆழ்வார் பாடல்களில் சாதிப் பொருட்படுத்தாமை அடிக்கடி வெளிப்படுகிறது; இந்தச் சாதிப் பொருட்படுத்தாமையை ஜகன்னாதன் சுட்டிக்காட்டுவதையும், பிற்கால மரபு அதைக் கையாண்ட முறை தனியே ஆராயப்பட வேண்டியது என்பதையும் வொஸ்னியாக் தம் மதிப்பாய்வில் குறிப்பிடுகிறார் (Woźniak, 2018).

6.5 மறையும் தமிழும்

திருச்சந்தவிருத்தம் வேதத்தின் சாரம் என மரபில் வழங்கப்படுகிறது. நாதமுனி ஆழ்வார் பாடல்களைத் தொகுத்து அவற்றைத் "தமிழ் மறை" என்று அழைத்ததாக மரபு கூறுகிறது. வாதச் சொல்லாடலில் இது முக்கியமானது: சைவருடன் பகிர்ந்த மறையை நாராயணனைச் சுட்டுவதாகக் காட்டுவதன் மூலம், மறையின் மீதான விளக்கஉரிமையை வைணவம் தனதாக்கிக் கொள்கிறது. பக்திப் பாடல்களை மறைக்கு இணையானதாக நிறுவும் முயற்சி இரு மரபுகளுக்கும் பொதுவானது

(Narayanan & Shaw, 2019); ஆனால் திருமழிசையாரிடம் அது முதல்வன் யார் என்ற வாதத்துடன் நேரடியாகப் பிணைக்கப்படுகிறது.

படம் 6. திருச்சந்தவிருத்தம்: தத்துவச் சொல்லாடல்

இப்படம் திருச்சந்தவிருத்தத்தின் தத்துவ வரிசைகள், அந்தர்யாமி கோட்பாடு, திவ்வியதேச நினைவுகள், சாதிமறுப்பு மற்றும் தமிழ் மறையின் சிறப்புகளை விளக்குகிறது. மனித அறிவின் எல்லைகளைக் காட்டி, நாராயணனின் உள்ளுறை தன்மையை உள்ளடக்கல் கருவியாகப் பயன்படுத்தித் தனித்துவமான சமய அடையாளத்தை இது அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

7. சொல்லாடல் உத்திகள்: ஒப்பீட்டுத் தொகுப்பு

இரு நூல்களிலும் ஐந்து சொல்லாடல் உத்திகள் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுகின்றன. நான்முகன் திருவந்தாதி அறிவிப்பும் எல்லைவகுத்தலும் முன்னிறுத்துகிறது; திருச்சந்தவிருத்தம் வினாவும் உள்ளடக்கலும் முன்னிறுத்துகிறது.

உத்தி	சொல்லாடல் பணி	நான்முகன் திருவந்தாதி	திருச்சந்தவிருத்தம்	பிற சமயத்துடன் உறவு
வரிசைப்படுத்தல் (hierarchisation)	அனைத்தையும் ஒரே மூலத்தில் இணைத்து கீழ்ப்படுத்தல்	படைப்பு வரிசை: நாராயணன் → நான்முகன் → சங்கரன் (பா. 1)	ஐம்பூதங்களின் குண வரிசை (பா. 1)	சிவன் மறுக்கப்படாமல் இரண்டாம் நிலைப் படைப்பாகிறான்

உத்தி	சொல்லாடல் பணி	நான்முகன் திருவந்தாதி	திருச்சந்தவிருத்தம்	பிற சமயத்துடன் உறவு
தன்வரலாற்றுச் சான்று	அறிந்து மறுத்தவரின் நம்பகத்தன்மை (ethos)	"சாக்கியம் கற்றோம் சமண் கற்றோம்" (பா. 6)	"பிறந்த பின் மறந்திலேன்" (பா. 64)	பௌத்தம், சமணம், சைவ ஆகமம் கற்று விட்டவை
வினா	அறிவின் எல்லை; மறைமுக மறுப்பு	குறைவு; அறிவிப்பு முன்னிற்கிறது	"நின்னை யார் நினைக்க வல்லரே" (பா. 1)	முழுமையை அறிந்ததாகக் கூறும் எந்தக் கூற்றையும் எதிர்க்கிறது
எல்லைச் சொற்கள்	"நாம்" / "மாந்தர்" என குழுவை வரையறுத்தல்	"திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேன்மின்" (பா. 53); "புறந்தொழா மாந்தர்" (பா. 68)	"குலங்களாய ஈரிரண்டில் ஒன்றிலும் பிறந்திலேன்" (பா. 90)	வழிபாட்டால் வரையறுக்கும் அடையாளம்; பிறப்பால் அல்ல
உள்ளடக்கல்	பிற தெய்வங்களை நாராயணனின் கருவிகளாகக் காணல்	"அருள் முடிவது ஆழியானிடம்"	அந்தர்யாமிக் கோட்பாடு	மறுப்பும் ஏற்பும் ஒரே வாதத்தில்

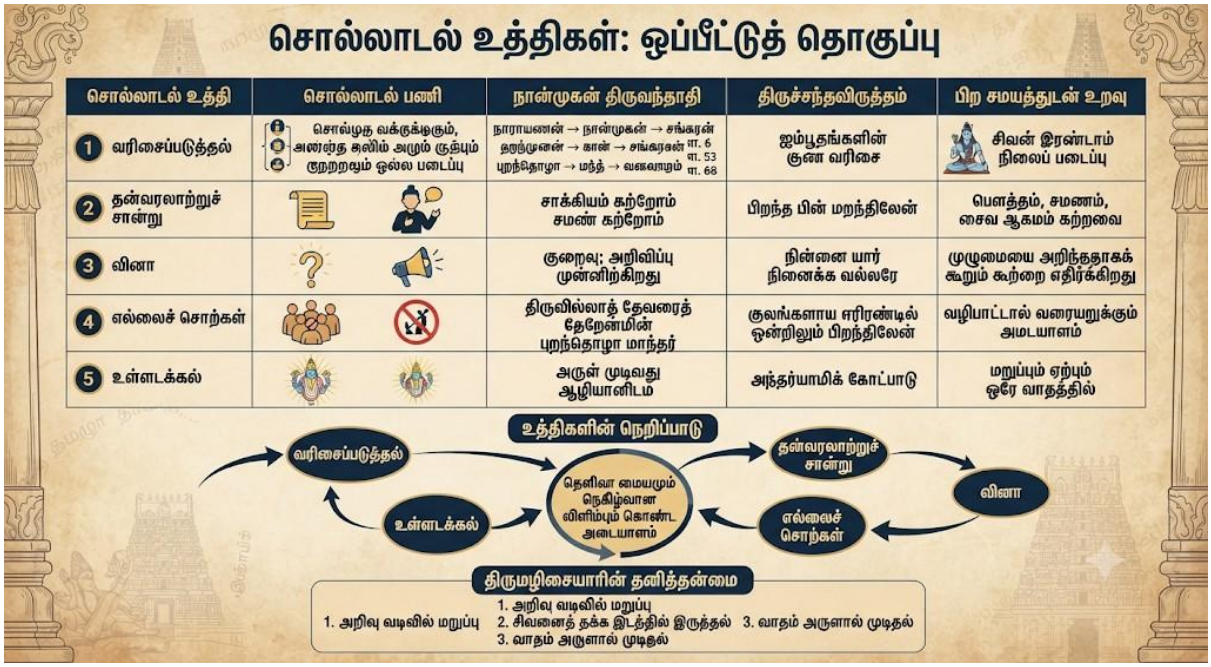
7.1 உத்திகளின் நெறிப்பாடு

இந்த ஐந்து உத்திகளும் தனித்தனியாக அல்ல, ஒரு நெறிப்பாடாக இயங்குகின்றன. வரிசைப்படுத்தல் கொள்கையை அமைக்கிறது; தன்வரலாற்றுச் சான்று அதற்கு நம்பகத்தன்மை தருகிறது; வினா மற்ற கூற்றுகளை மௌனமாக்குகிறது; எல்லைச் சொற்கள் குழுவை உருவாக்குகின்றன; உள்ளடக்கல் பிற தெய்வங்களை மறுவரையறை செய்து மோதலைத் தணிக்கிறது. இதன் விளைவாக வருவது சமரசமோ பகையோ அல்ல; "தெளிவான மையமும் நெகிழ்வான விளிம்பும்" கொண்ட ஒரு அடையாளம்.

7.2 திருமழிசையாரின் தனித்தன்மை

மற்ற பக்திக் கவிஞர்களும் பிற சமயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். திருமழிசையாரின் தனித்தன்மை மூன்று. முதலாவது, மறுப்பு நகைப்பு அல்லது சாபமாக அல்லாமல் "கற்றுத் தேர்ந்தேன்" என்ற அறிவு வடிவில் வருகிறது. இரண்டாவது, சைவத்தை வேதமறுப்பு சமயங்களுடன் ஒரே வரிசையில் வைத்தாலும், சிவனைப் படைப்பு வரிசையுள் தக்க இடத்தில் இருத்துகிறார். மூன்றாவது, வாதம்

இறுதியில் அறிவின் வெற்றியாக அல்லாமல் "பாக்கியத்தால்" என்ற அருளின் விளைவாகவே முடிகிறது. இது பிற்கால சரணாகதிக் கொள்கைக்கு முன்னோடியாகக் காணத்தக்கது.

படம் 7. சொல்லாடல் உத்திகள்: ஒப்பீட்டுத் தொகுப்பு

இப்படம் நான்முகன் திருவந்தாதி மற்றும் திருச்சந்தவிருத்தம் ஆகிய நூல்களில் காணப்படும் ஐந்து சொல்லாடல் உத்திகளை ஒப்பிட்டு விளக்குகிறது. வரிசைப்படுத்தல், தன்வரலாற்றுச் சான்று, வினா, எல்லைச் சொற்கள் மற்றும் உள்ளடக்கல் ஆகியவை ஒன்றிணைந்து தெளிவான மையமும் நெகிழ்வான விளிம்பும் கொண்ட வைணவ அடையாளத்தை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பதை இது அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

8. கலந்துரையாடல்: சமய அடையாள உருவாக்கம்

மேற்கண்ட பகுப்பாய்வு மூன்று விளைவுகளைச் சுட்டுகிறது: (1) நாராயணப் பரத்துவம் ஒரு வரிசைப்படுத்தும் இறையியல்; (2) அடையாளம் நினைவு, வழிபாடு, சார்பு ஆகியவற்றால் வரையறுக்கப்படுகிறது; (3) பிற சமயங்களுடனான உறவு மறுப்பும் உள்ளடக்கலும் கலந்தது.

8.1 "பகை" விவரிப்பைத் தாண்டி

பக்தி இயக்கம் சமண, பௌத்தரை "அழித்தது" என்ற பழைய விவரிப்புகளை அண்மைய ஆய்வுகள் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. சமணரும் பக்தியைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர் என்ற ஹாமின் கருத்தும் (Hom, 2023), சமணர் "பிறராக" ஆக்கப்பட்டது ஒரு வரலாற்றுச் செயல்முறை என்ற எம்ரிசின் கருத்தும் (Emmrich, 2020) இதற்குச் சான்று. திருமழிசையாரின் பாசுரங்கள் இந்தச் செயல்முறையை அதன் சொல்லாடல் நிலையில் காட்டுகின்றன: வன்முறையை அல்ல, அடையாளப் பிரிவினையை என்று

உறுதியாகச் சொல்லலாம். மேலும், நாராயணன்-ஷா (Narayanan & Shaw, 2019) சுட்டுவதுபோல, சைவ அடியார் மீதான கடுமை பிற்கால உரைகளிலேயே முன்னிற்கிறது; ஆழ்வாரின் மூலப் பாடல்கள் சிவனைக் கீழ்ப்படுத்துகின்றன, வெறுக்கவில்லை.

8.2 ஒருதெய்வமா, முதல்தெய்வமா?

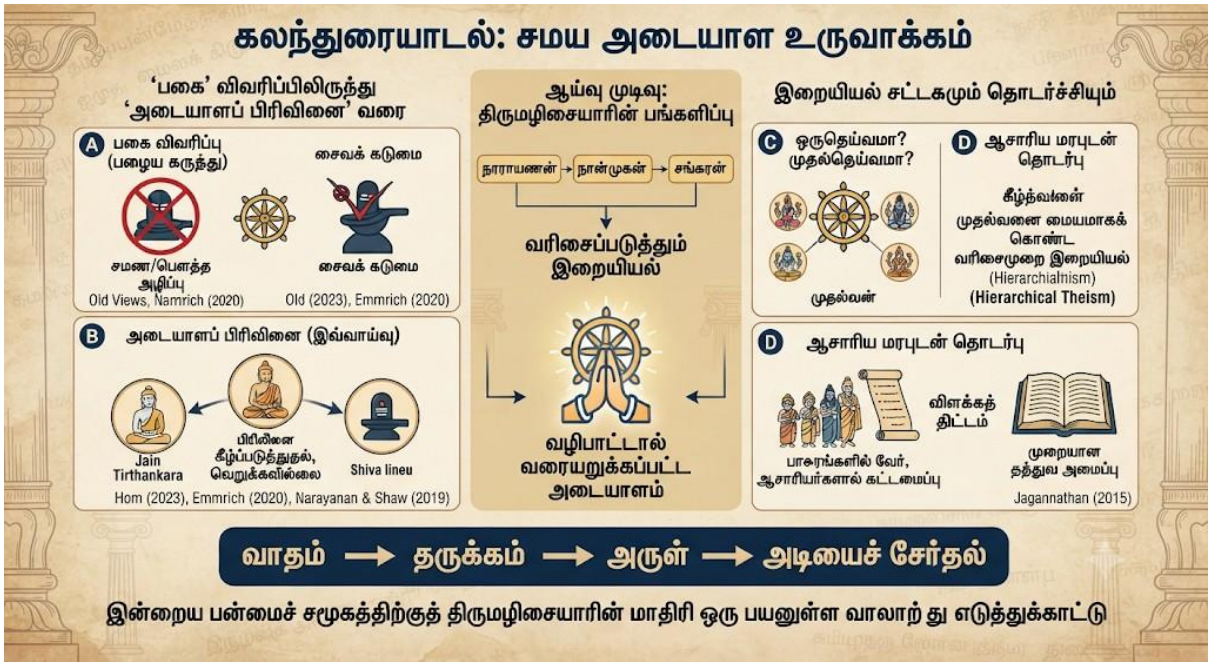
திருமழிசையாரின் இறையியலை ஒருதெய்வக் கொள்கை (monotheism) என்று முழுமையாகச் சொல்ல இயலாது. அவர் பிற தெய்வங்களின் இருப்பை மறுக்கவில்லை; அவற்றின் தனித்த முதன்மையையே மறுக்கிறார். ரோஸன் (Rosen, 2021) வைணவத்தில் காணும் இந்தக் "முதல்வனும் கீழ்த் தெய்வங்களும்" அமைப்பை ஒருதெய்வக் கொள்கையாகவே காணலாம் என்கிறார். திருமழிசையாரின் நிலையை "முதல்வனை மையமாகக் கொண்ட வரிசைமுறை இறையியல்" (hierarchical theism) என்று வரையறுப்பதே பொருத்தமானது என இக்கட்டுரை முன்மொழிகிறது.

8.3 ஸ்ரீவைணவ இறையியலுடன் தொடர்பு

பிற்கால ஆசாரியர்கள் திருமழிசையாரின் பாசுரங்களை விசிஷ்டாத்வைதத்தின் முன்னோடிகளாகக் கொண்டனர்; இவ்விரு நூல்களும் சரணாகதிப் பிரபந்தங்களாகவும் கருதப்படுகின்றன. ஆனால் ஜகன்னாதன் (Jagannathan, 2015) சுட்டுவதுபோல, இந்த இணைப்பு ஒரு "விளக்கத் திட்டம்"; ஆழ்வாரின் கவிதை அதன்வழி ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் இரு முனைகளுக்கும் இடையே நிற்கின்றன: வரிசைப்படுத்தல், அந்தர்யாமி, அருள் ஆகிய மூன்றும் பாசுரங்களிலேயே உள்ளன (ஆசாரியர்கள் எதையும் புதிதாக உருவாக்கவில்லை); ஆனால் அவற்றை ஒரு முறையான தத்துவ அமைப்பாக (தத்துவத்திரயம் போன்று) கட்டமைத்தது ஆசாரிய மரபே.

8.4 இன்றைய பொருத்தம்

ஹாலி (Hawley, 2015) காட்டுவதுபோல, "தென்னிந்தியாவில் தொடங்கிய பக்தி இயக்கம்" என்ற கதையே ஒரு வரலாற்றுச் சொல்லாடல். அந்தக் கதையில் ஆழ்வார்கள் ஒரே குரலாகக் கேட்கின்றனர். திருமழிசையாரைத் தனியே படிப்பது அந்த ஒற்றைக் குரலுக்குள் வாதம், வினா, மறுப்பு என்ற தனித்த இழையைக் காட்டுகிறது. இன்று பன்மைச் சமூகத்தில் சமயங்களுக்கிடையிலான உறவைப் புரிந்துகொள்ள, தன்னை உறுதியாக வரையறுத்துக்கொண்டே பிறரைத் தன் உலகில் இடமளிக்கும் இந்த மாதிரி பயனுள்ள ஒரு வரலாற்று எடுத்துக்காட்டு.

படம் 8. கலந்துரையாடல்: சமய அடையாள உருவாக்கம் மற்றும் முடிவுரை

இப்படம் பழைய பகை விவரிப்புகளிலிருந்து விலகி, அடையாளப் பிரிவினையாகச் சமய உறவைக் காண்பதை விளக்குகிறது. வரிசைப்படுத்தும் இறையியல், ஆசாரிய மரபின் விளக்கத் திட்டம் மற்றும் வாதம் தருக்கத்தின் வழியே அருளையும் அடியைச் சேர்வதையும் அடையும் நெறியை இது அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

9. முடிவுரை

திருமழிசையாழ்வாரின் நான்முகன் திருவந்தாதியும் திருச்சந்தவிருத்தமும் நாராயணப் பரத்துவத்தை நிறுவும் திட்டமிட்ட சொல்லாடல்கள் என்பதை இவ்வாய்வு காட்டியது. ஆய்வு வினாக்களுக்கான விடைகள் வருமாறு:

1. **வாத முறைகள்:** படைப்பு வரிசை (நாராயணன் → நான்முகன் → சங்கரன்), இறுதி மூல வாதம் (அருள் முடிவது ஆழியானிடம்), தத்துவ வரிசை (ஐம்பூதங்கள்), அந்தர்யாமி கோட்பாடு.
2. **வினாக்களின் பணி:** "நின்னை யார் நினைக்க வல்லரே?" போன்ற வினாக்கள் அறிவின் எல்லையை உணர்த்தி, முழுமையை அறிந்ததாகக் கூறும் எந்தக் கூற்றையும் மறைமுகமாக மறுக்கின்றன.
3. **பிற சமயங்களுடன் உறவு:** சமணம், பௌத்தம் "கற்று விட்டவை"; சைவம் மறுக்கப்படாமல் நாராயணனின் கீழ் வரிசைப்படுத்தப்படுகிறது. மறுப்பும் உள்ளடக்கலும் ஒரே வாதத்தின் இரு முகங்கள்.
4. **அடையாள உருவாக்கம்:** "யாம்", "மாந்தர்" போன்ற எல்லைச் சொற்கள், சாதிமறுப்பு, "மறந்திலேன்" என்ற நினைவுச் சொல்லாடல் — இவை வழிபாட்டால் வரையறுக்கப்படும் வைணவ அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றன.

திருமழிசையாரின் குரல் ஆழ்வார் மரபில் மிகவும் "தருக்கரீதியான" குரல். ஆனால் அவரது தருக்கம் அருளில் முடிகிறது; வாதம் அடியைச் சேர்வதற்கான வழியாகே அன்றி, அதுவே இலக்கு அன்று.

9.1 மேலாய்வுக்கான பரிந்துரைகள்

- திருமழிசையாரின் வாதச் சொல்லாடலை சமகால நாயன்மார் பாடல்களின் மறுப்புச் சொல்லாடலுடன் ஒப்பிடுதல்.
- உரையாசிரியர்கள் இவ்விரு நூல்களின் வாதங்களை எவ்வாறு மாற்றினர் என்ற பாசுரம்-உரை ஒப்பீடு.
- நா.தி. மற்றும் தி.ச.வி. முழுமைக்கும் வினாச் சொற்கள், சுட்டுப் பெயர்கள் ஆகியவற்றின் கணினி வழி சொற்றொகைப் பகுப்பாய்வு (corpus analysis).

10. மேற்கோள் நூல்கள்

Anbarasi, P. (2024). திருச்சந்த விருத்தத்தில் திவ்விய தேசங்கள் [Divya desams in Tiruchanda Viruttam]. *Pandian Tamil Journal of Temple Studies, 4*(1), 13–23. https://doi.org/10.5281/zenodo.10586605

Dubyanskiy, A. (2020). Transformation in the lives of Tamil Śaiva bhaktas. *Cracow Indological Studies, 22*(1). https://doi.org/10.12797/CIS.22.2020.01.06

Emmrich, C. (2020). Jainism in the Tamil-speaking region. In J. E. Cort, P. Dundas, K. Wiley, & K. Jacobsen (Eds.), *Brill's encyclopedia of Jainism online*. Brill. https://www.researchgate.net/publication/362373949

Hawley, J. S. (2015). *A storm of songs: India and the idea of the bhakti movement*. Harvard University Press.

Hom, N. (2023). Gods, gurus, and ghouls: Jain and Hindu bhakti in medieval Tamil literature. *Journal of Theta Alpha Kappa, 47*(1), 11–23. https://jtak.scholasticahq.com/article/73996

Jagannathan, B. (2015). *Approaching the divine: The integration of Āḻvār bhakti in Śrīvaiṣṇavism*. Primus Books.

Long, J. D. (2019). A Jain avatar? The purposes and possibilities of non-Vaiṣṇava figures as avatars of Viṣṇu. *Journal of Vaishnava Studies, 28*(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/issue/view/9

Nappinnai, R. (2024). Bhakti movement in Tamil Nadu: A study of aesthetic dimensions in the divine verses of Periyazhwar and Andal. *Journal of South Asian Exchanges, 1*(2). https://doi.org/10.21659/jsae/v1n2/v1n208

Narayanan, V. (2019). A note on the Buddha and Buddhism from a Vaiṣṇava perspective. *Journal of Vaishnava Studies, 28*(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/issue/view/9

Narayanan, V., & Shaw, J. L. (2019). Vaiṣṇava and Śaiva poets in common landscapes and parallel universes. *Journal of Vaishnava Studies, 28*(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/article/view/90

Rosen, S. J. (2021). Viewpoint: Vaishnavism: Monotheistic or not? *Journal of Hindu-Christian Studies, 34*, 63–68. https://digitalcommons.butler.edu/jhcs/vol34/iss1/8

Salin Siyama, A. (2021). Bhakti in the hymns of Alwars. *International Research Journal of Tamil, 3*(S-2), 170–173. https://doi.org/10.34256/irjt21s233

Scheid, D. P. (2019). Tamil Shaivism, Srivaishnavism, and eco-theology. *Journal of Vaishnava Studies, 28*(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/issue/view/9

Srinivasan, R., & Aithal, P. S. (2024). Bhakti blossoms: Tamil poetry's journey into spiritual depths, unraveling devotion and cultural significance. *International Journal of Philosophy and Languages, 3*(1). https://ijpl.supublication.com

Woźniak, J. (2018). [Review of the book *Approaching the divine: The integration of Āḻvār bhakti in Śrīvaiṣṇavism*, by B. Jagannathan]. *Cracow Indological Studies, 20*(2), 301–306. https://doi.org/10.12797/CIS.20.2018.02.15

மூலப் பனுவல் மற்றும் மரபுச் சான்றுகள்

Koyil.org. (2015, May 7). *திருமழிசை ஆழ்வார்* [Tirumazhisai Azhwar]. https://acharyas.koyil.org/index.php/2015/05/07/thirumazhisai-azhwar-tamil/

Koyil.org. (2020). *வாழிதிருநாமங்கள் – திருமழிசை ஆழ்வார் – எளிய விளக்கவுரை*. https://divyaprabandham.koyil.org/index.php/2020/10/vazhi-thirunamams-thirumazhisai-azhwar-tamil-simple/

Tamil Virtual Academy. (n.d.). *திருமழிசை ஆழ்வார்* [Course unit P202236]. Retrieved October 31, 2026, from https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p202-p2022-html-p202235-28681

References

Anbarasi, P. (2024). திருச்சந்த விருத்தத்தில் திவ்விய தேசங்கள் [Divya desams in Tiruchanda Viruttam]. Pandian Tamil Journal of Temple Studies, 4(1), 13–23. https://doi.org/10.5281/zenodo.10586605

Dubyanskiy, A. (2020). Transformation in the lives of Tamil Śaiva bhaktas. Cracow Indological Studies, 22(1). https://doi.org/10.12797/CIS.22.2020.01.06

Emmrich, C. (2020). Jainism in the Tamil-speaking region. In J. E. Cort, P. Dundas, K. Wiley, & K. Jacobsen (Eds.), Brill's encyclopedia of Jainism online. Brill. https://www.researchgate.net/publication/362373949

Hawley, J. S. (2015). A storm of songs: India and the idea of the bhakti movement. Harvard University Press.

Hom, N. (2023). Gods, gurus, and ghouls: Jain and Hindu bhakti in medieval Tamil literature. Journal of Theta Alpha Kappa, 47(1), 11–23. https://jtak.scholasticahq.com/article/73996

Jagannathan, B. (2015). Approaching the divine: The integration of Āḻvār bhakti in Śrīvaiṣṇavism. Primus Books.

Long, J. D. (2019). A Jain avatar? The purposes and possibilities of non-Vaiṣṇava figures as avatars of Viṣṇu. Journal of Vaishnava Studies, 28(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/issue/view/9

Nappinnai, R. (2024). Bhakti movement in Tamil Nadu: A study of aesthetic dimensions in the divine verses of Periyazhwar and Andal. Journal of South Asian Exchanges, 1(2). https://doi.org/10.21659/jsae/v1n2/v1n208

Narayanan, V. (2019). A note on the Buddha and Buddhism from a Vaiṣṇava perspective. Journal of Vaishnava Studies, 28(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/issue/view/9

Narayanan, V., & Shaw, J. L. (2019). Vaiṣṇava and Śaiva poets in common landscapes and parallel universes. Journal of Vaishnava Studies, 28(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/article/view/90

Rosen, S. J. (2021). Viewpoint: Vaishnavism: Monotheistic or not? Journal of Hindu-Christian Studies, 34, 63–68. https://digitalcommons.butler.edu/jhcs/vol34/iss1/8

Salin Siyama, A. (2021). Bhakti in the hymns of Alwars. International Research Journal of Tamil, 3(S-2), 170–173. https://doi.org/10.34256/irjt21s233

Scheid, D. P. (2019). Tamil Shaivism, Srivaishnavism, and eco-theology. Journal of Vaishnava Studies, 28(1). https://ivsjournal.com/index.php/files/issue/view/9

Srinivasan, R., & Aithal, P. S. (2024). Bhakti blossoms: Tamil poetry's journey into spiritual depths, unraveling devotion and cultural significance. International Journal of Philosophy and Languages, 3(1). https://ijpl.supublication.com

Woźniak, J. (2018). [Review of the book Approaching the divine: The integration of Āḻvār bhakti in Śrīvaiṣṇavism, by B. Jagannathan]. Cracow Indological Studies, 20(2), 301–306. https://doi.org/10.12797/CIS.20.2018.02.15

Koyil.org. (2015, May 7). திருமழிசை ஆழ்வார் [Tirumazhisai Azhwar]. https://acharyas.koyil.org/index.php/2015/05/07/thirumazhisai-azhwar-tamil/

Koyil.org. (2020). வாழிதிருநாமங்கள் – திருமழிசை ஆழ்வார் – எளிய விளக்கவுரை. https://divyaprabandham.koyil.org/index.php/2020/10/vazhi-thirunamams-thirumazhisai-azhwar-tamil-simple/

Tamil Virtual Academy. (n.d.). திருமழிசை ஆழ்வார் [Course unit P202236]. Retrieved October 31, 2026, from https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p202-p2022-html-p202235-28681